

Sygn. akt IV CSK 352/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M. B.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. odmawia zasądzenia na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 lutego 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 18 września 2012 r., w ten sposób, że podwyższył kwotę zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda z 50 000 zł do 70 000 z ustawowymi odsetkami oraz oddalił apelacje powoda i pozwanego w pozostałym zakresie. Na zasądzoną kwotę składa się 20 000 zł tytułem odszkodowania wobec znacznego pogorszenia sytuacji życiowej powoda po śmierci córki oraz 50 000 zł zadośćuczynienia.

Wyrok Sądu Apelacyjnego, w części oddalającej jego apelację, zaskarżył powód opierając skargę kasacyjną na podstawie z art. 398³ § 1 k.p.c.; zarzucił naruszenie art. 446 § 3 i art. 448 k.c. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód uzasadnił oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna wobec tego, że przysługuje od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg i zakres, a jej podstawowym celem jest zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa. Ten szczególny charakter skargi powoduje, że Sąd Najwyższy dokonując, w ramach przesądu, oceny skargi, bada czy wystąpiły ustawowe przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania, to jest czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, czy istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, czy zachodzi nieważność postępowania lub czy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Przesłanka wskazana przez skarżącego w sprawie nie występuje.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że orzeczenie oczywiście narusza prawo, gdy jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami albo zostało wydane w wyniku błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest w sposób pewny i niewątpliwy z góry widoczne dla prawnika, bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2003 r., I PKN 341/2001, OSNP 2004, Nr 6, poz. 100).

W skardze nie zostały przytoczone wystarczające argumenty (wywód prawny) świadczące o takim kwalifikowanym naruszeniu prawa przez Sąd Apelacyjny. Należy też zauważyć, że Sąd Apelacyjny ustalając wysokość odszkodowania przyznanego powodowi wobec znacznego pogorszenia jego sytuacji po śmierci córki uwzględnił i rozważył kryteria wskazywane w orzecznictwie. Określenie natomiast wysokości zadośćuczynienia należy do sądów meriti, a zakwestionowanie przez Sąd Najwyższy przyznanej z tego tytułu kwoty mogłoby nastąpić tylko wtedy, gdyby było rażąco niewspółmierne do wszystkich ustalonych aspektów sprawy (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 1970 r., III PRN 39/70, OSNCP 10971, Nr 3, poz. 53), co nie miało miejsca.

Z tych względów nie można uznać, że zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza prawo. Uwzględniając również, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą – zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. – Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na skargę nie został uwzględniony wobec powiązania go wyłącznie z wnioskiem o oddalenie skargi. Podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów powiązała wyłącznie z jednym, przez siebie wskazanym, rozstrzygnięciem (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z dnia 29 marca 2011 r., IV CSK 593/10 i z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12, niepubl.).

aw

db